Linnea Lindquist: Tal på Måndagsrörelsen för Ukraina

Talare
Linnea Lindquist
Rektor

Datum
14 juli 2025

Plats
Stockholm

Kära vänner!
Vi samlas här i dag, precis som varje måndag, för att visa stöd för Ukrainas frihetskamp. Det är en kamp för självbestämmande, för sin territoriella rätt, för demokrati och för värdighet.

För rätten att få vara den man är, tala sitt språk, leva sin kultur – utan att tystas av våld. Vi står här för att kräva att den ryska mördarmaskinen lämnar Ukraina.

Ukraina kämpar både för sin frihet och för vår frihet. Därför är Ukrainas sak vår.
Men kampen förs inte bara på slagfält. Den förs också i klassrum runt om i Sverige – där tusentals ukrainska barn nu försöker bygga en vardag, i ett nytt land, med ett nytt språk, i ett nytt skolsystem.

Vi som tar emot dem bär ett ansvar. Inte bara att ge dem kunskap, inte bara att undervisa dem utan att lära av dem. Det börjar med språket. Ukrainska är inte bara ett modersmål – det är ett språk som Ryssland aktivt försöker utplåna.

Att låta ukrainska elever behålla sitt språk här i Sverige, är inte bara en pedagogisk handling – det är en motståndshandling mot despoten i Moskva.

När vi ger plats för ukrainska elever att tala, läsa och skriva på sitt språk – då erkänner vi deras rätt till sin identitet. Och kulturen – den får inte bli en parentes i klassrummen.

Ukrainas historia, konst, musik och berättelser hör hemma också här. Vi måste skapa utrymme för att få vara hela människor. Att inte bara välja att bli svensk utan att samtidigt fortsätta vara ukrainare.

Men vi ska också vara ödmjuka. För det finns mycket vi kan lära oss av Ukrainas skolsystem.

I Ukraina har skolan en annan struktur. Lärarna leder undervisningen med tydlighet. Eleverna går flera timmar i skolan, och fokus ligger på disciplin och arbetsro. Det är inget som står i motsats till demokrati – det är en del av det. För utan ordning, ingen jämlikhet.

Utan tydlighet, ingen trygghet.

Många ukrainska elever som kommer hit blir chockade av hur otydlig och oorganiserad svensk skola är. Det ska vi inte vifta bort. Vi ska lyssna. Det är inte de ukrainska eleverna som ska sänka ambitionsnivån. Det är vi som ska höja den.

Att stå vid Ukrainas sida måste också innebära att vi vågar lära oss nytt. Våra klassrum ska inte bli platser där det ukrainska suddas ut, utan där det får ta plats.

Kära vänner – när vi står här på Norrmalmstorg och talar för Ukrainas frihet, då ska vi också minnas att kampen fortsätter varje dag i våra skolor.

Genom lärare som bejakar elevernas modersmål, historia och kultur. Genom varje rektor som ger plats åt det ukrainska. Vi gör motstånd mot Ryssland genom varje elev som uppmuntras att inte glömma vem de är och var de kommer ifrån.

Det är så vi bygger motstånd här hemma mot den ryska krigsmaskinen.
Det är så vi ger våra ukrainska elever frihet.

Slava Ukraina!

Källa
Manuskript hämtat från rektorlinnea.com (2026-09-20)

Taggar
Fredsrörelsen, Kriget i Ukraina

URI